

Parochiekrant

Glanerbrug

Informatieblad van de geloofsgemeenschap O.L.Vr.
van de Heiligste Rozenkrans te Glanerbrug.
Redactieadres: Demeterlaan 37.

50e jaargang nr. 5 juli - aug 2023

Koperen jubileum, een cadeautip!

Op 28 juni bestond onze Parochie Maria Vlucht 12.5 jaar.

De toenmalige parochies van Overdinkel, Glanerbrug, Lonneker en Losser besloten samen te gaan in een nieuwe Parochie Maria Vlucht. Dat was dapper en reëel. Samen sta je sterk. En zo ging 't ook. De liturgie, de catechese, de diaconie, de oecumene en het jongerenwerk kregen overal nieuwe dynamiek. Het was ook wennen. Om op locatie niet meer zelf het stuur in handen te hebben en de koers alleen te bepalen.

En voor de toenmalige parochiebestuurders een uitdaging. Ga er maar aan staan. Vanuit je eigen locatie als bestuurder verantwoordelijkheid te nemen voor andere plekken en daar te overleggen.

Daarbij, de bestuurders van Maria Vlucht stemmen hun werk ook af met de parochies in Enschede en in Haaksbergen. Omdat pastorale professionals schaars zijn en zij parochie-overschrijdend moeten werken.

Bovendien zijn we de afgelopen 12.5 jaar andere tijden ingegaan. De jongeren van toen hebben nog wel oren naar geloof en spiritualiteit. Maar inmiddels hun handen zo vol aan de inrichting van het eigen leven. Ze hebben geen tijd over om zich te verbinden met de parochie, met haar locaties of werkgroepen. En toch. Onze eeuwenoude traditie van geloven is misschien wel meer dan ooit waardevol voor het leven van de mensen van nu.

Daarom, nu de kinderziektes uit onze parochie zijn, durf ik bij dit koperen jubileum om een geschenk te vragen. Ik heb een kadotip.

Wie helpt mij besturen? En stelt haar of zijn kostbare tijd beschikbaar voor de organisatie van samen-geloven in onze dorpen.

Je bent niet alleen. Inmiddels hebben al twee mensen beantwoord aan de

eerdere oproep. Zij doen verkennend mee. Op de internetpagina van de parochie lees je meer.

En wie helpt in Glanerbrug de locatieraad. We hebben immers heel wat om handen rondom kerksluiting en de voorgenomen nieuwe start in het parochiehuis. Meld je bij Marcel en Leny.

Paul Daggenvoorde, pastoor.
p.daggenvoorde@rkzuidoosttwente.nl

Van uw locatieraad

Er is nog geen duidelijkheid over de sluiting van onze kerk en de verkoop van het gebouw en van de pastorie. Het parochiebestuur van Maria Vlucht is druk bezig om een dossier samen te stellen, zodat de bisschop een goed oordeel kan vormen. Wij hebben vanuit Glanerbrug alle gegevens aangeleverd en zodra het hele dossier is opgesteld en naar Utrecht is verzonden, zullen we dit laten weten.

De locatieraad zal samen met het parochiebestuur en de werkgroep Toekomst de wensenlijst voor het parochiehuis bestuderen en bespreken. Maar het is net als met een Sinterklaaslootje: Er staat meestal meer op dan je krijgt! En nu al kunnen we zeggen dat onmogelijk alle wensen in vervulling zullen gaan.

Wij als locatieraad vragen ons af in hoeverre de toekomst van onze geloofsgemeenschap de parochianen echt aan het hart gaat. We horen weinig of niets van de parochianen: Wat wil men en hoe graag wil men dit?? En wat kan of wil men zelf doen? Eerlijk gezegd worden we er als locatieraad soms wel een beetje moedeloos van; van het gebrek aan belangstelling, aan meedenken en meepraten. Maar het is wat het is en wij gaan verder op de ingeslagen weg.

Grote bron van zorg voor ons is ook de bezetting van het parochiebestuur van MariaVlucht. De huidige leden stoppen er mee en tot dusver is een nog maar één kandidaat uit Lonneker bereid gevonden om zitting te nemen in het bestuur. Uit de geloofsgemeenschap Glanerbrug zijn tien personen benaderd, maar die hebben allemaal afwijzend gereageerd. Hopelijk stappen er alsnog mensen naar voren die deze kar willen trekken.

Binnen onze eigen gemeenschap is de bemensing van de pastoraatgroep reden tot zorg. Slechts twee personen zitten in die groep en dat is echt te weinig!

Op **vrijdag 1 september** is de jaarlijkse vrijwilligersavond. Meer info hierover staat elders in deze editie.

In augustus is er geen vergadering van de locatieraad.

Op **maandag 4 september** komen wij weer bij elkaar en vanaf 14.30 uur zijn parochianen welkom om vragen te stellen of opmerkingen te maken.

Van harte wensen we iedereen een mooie vakantieperiode toe en we hopen dat we op de vrijwilligersavond veel mensen kunnen begroeten.

Dat waren ze weer, de berichten van uw locatieraad.

Marcel Brueker, voorzitter.

Vieringen

Vr.	07-07	10:00	Eucharistieviering met parochievicaris Rekveld, m.m.v. het dameskoor. Viering in het parochiehuis.
Zo.	09-07	10:30	Eucharistieviering met pater Visschedijk, m.m.v. het herenkoor.
Intenties: Truus Elfrink-Burink; Annie, Eddie, Paul en Jürgen; Mien Besseler-Muller; Lisanne Laura Engels; Hennie Schildkamp; Familie Olde Hengel-Pots; Truus Metternich-Ebberink; Familie van Hoogmoed-Brueker; Familie Damhuis-van de Straat; Jo Hendriks; Jo Bavel; Inka Hammer-Steggink; Bennie Nijhuis; Joke van Dijk-Hulsmeijer; Gerardus Gerrit Hofmann; Jannie Pril-Battels; Annie Freij-Ruigrok van de Werven.
Vr.	04-08	10:00	Eucharistieviering met parochievicaris Rekveld, m.m.v. het dameskoor. Viering in het parochiehuis.
Zo.	13-08	10:30	Eucharistieviering met pastor Kortstee, m.m.v. het herenkoor.
Intenties: Truus Elfrink-Burink; Annie, Eddie, Paul en Jürgen; Mien Besseler-Muller; Hennie Schildkamp; Familie Olde Hengel-Pots; Overleden familie Hulsmeijer-Vaanholt; Truus Metternich-Ebberink; Familie van Hoogmoed-Brueker; Familie Damhuis-van de Straat; Jo Hendriks; Jo Bavel; Inka Hammer-Steggink; Bennie Nijhuis; Gerardus Gerrit Hofmann; Joke van Dijk-Hulsmeijer.
Vr.	01-09	10:00	Eucharistieviering met parochievicaris Rekveld, m.m.v. het dameskoor. Viering in het parochiehuis.
-

Hierbij feliciteert de Parochie alle parochianen van 80 jaar en ouder, die deze maand hun verjaardag vieren.

Oawer de heg

In deze rubriek berichten wij u wat er in de andere parochies binnen ons samenwerkingsverband gebeurde of te gebeuren staat en ... we kijken ook waarmee onze gereformeerde en hervormde burens in Glanerbrug zich bezighouden.

In "Rondom de toren" van de **Protestantse Gemeente Glanerbrug** valt te lezen dat de Paaskaars van het afgelopen jaar naar Albert Kroeze ging als erkentelijkheid voor het zijn jarenlange werkzaamheden met name op financieel gebied. De werkgroep "Kerk & Toekomst" kijkt naar het gemeentelieven op de langere termijn, waarbij vooral het vinden van nieuwe ambtsdragers het grootste aandachtspunt zal zijn.

In "t Klöpke", het parochieblad van **Losser**, meldt de MOV-groep dat de Vastenactie 2023 in totaal zo'n € 2700,= heeft opgeleverd. De katholieke basisscholen van Losser en Overdinkel leverden met € 1700 de grootste bijdrage aan deze opbrengst. Op 2 juni was de jaarlijkse ontmoetingsdag voor zieke en oudere parochianen van Losser. Ten slotte in het parochieblad een uitgebreid verslag van het gesprek dat een afvaardiging van de werkgroep "Samen Kerk, Samen Sterk" had met de complete staf van het bisdom incl. kardinaal Eijk.

Op zondag 18 juni was er een openluchtviering bij de Jacobuskapel te **Lonneker**. Het gemengde koor verzorgde de gezangen en pastor Bert Visschedijk ging voor in de eucharistieviering. Aan alle bezoekers was gevraagd om een mooi steentje mee te nemen van huis en dat op het plateau van de kapel neer te leggen.

Redactie.

Copy en misintenties

Copy en misintenties voor de eerstvolgende Parochiekrant (periode 02-09 t/m 13-10) graag inleveren vóór donderdag 17 augustus 2023. Graag naar ons e-mailadres: parochiekrant.glanerbrug@gmail.com.

Ans te Lintelo met pensioen.

Ze heeft het toch maar mooi gedaan!

door Frank de Heus, collega

30 Juni neemt Ans te Lintelo afscheid. Per 1 september gaat zij met pensioen. Tijd om samen even terug te kijken met een interview.

Beste Ans, hoe ben je ooit begonnen?

Ik ben in Losser komen wonen in 1986. Ik heb kort in het onderwijs gewerkt. 4 Jaar. Maar ik werkte niet meer. De kinderen waren nog klein. Zo ging dat vroeger,

als je kinderen kreeg. Ik had in parochiebestuur gezeten in Groenlo. Daar kwam de vraag op: 'Wat moeten we toch met de jeugd?'. We hebben een plan gemaakt, en met dat plan in mijn achterzak ben ik zo naar Losser gegaan. Toevallig woonde daar Cor van Raaij tegenover mij. Die draaide een keer de oprit op met zijn auto. Mijn zoon, Gerben, werd bijna ondersteboven gereden. Zo kwamen we met elkaar in contact en aan de praat. Er was nog slapende werkgroep voor jongeren, die ik toen mede met Ina van de Bunt nieuw leven heb ingeblazen. Het was ook de tijd van pastor Jacobs en zuster Astrid. De parochie wilde het initiatief wel ondersteunen. Het liep als een tierelier. We hadden heel grote groepen. Soms wel 60 jongeren in één keer. Na 10 jaar werd ik in staat gesteld van dat vrijwilligerswerk mijn werk te maken.

Wat was de inzet van het JP (Jongerenpastoraat)?

We wilden jongeren iets bieden op hun eigen niveau. Op alle profielen werd ik ingevlogen: diaconie, liturgie, catechese, kerkopbouw. Om in die profielen voor jongeren iets te doen. Het had altijd met hun zingevingsvragen te maken. Het ging op het randje van catechese: kennis vergaren, ervaringen opdoen die belangrijk zijn voor het verdere leven. Ze zijn aan het ontdekken wie ze zijn, waar ze naartoe gaan, wat ze belangrijk vinden. Het mag best leuk zijn, als het maar iets zinnigs was. Mijn collega Paul noemde het laatst 'précatechese'. Ik heb er zelf nooit een titel aangegeven.

Wat heb je zien gebeuren?

We gingen bijvoorbeeld ooit naar de Losserhof. Daar wonen mensen met een beperking. Er was een moeder die zei: 'Dat kan mijn kind niet aan.' Moeder ging zelf wel mee. De Losserhof was toen veel geslotener dan nu. Wat er met die moeder gebeurde was van wezenlijk belang. Wij hebben de bewoners van de Losserhof uit hun huisjes gehaald en samen gevierd. Toen wilde die moeder zelf, dat jongeren dit meemaakten. Zo indrukwekkend was dat.

Een ander voorbeeld. Een meisje is meegeweest naar Losserhof als Piet. Dat had gevolgen: 'Ik wil zelf verzorgende worden'. Uiteindelijk is zij de verpleging ingegaan in de gehandicaptenzorg.

Of onlangs nog. Afgelopen zondag heb ik nog met drie jongeren in Haaksbergen om de tafel gezeten. Ze hebben zich aangemeld als vrijwilliger van de Noaberpoort. Da's toch mooi! Ze hebben bij de activiteiten van M25 ervaren hoe het is om iets diaconaa's te doen. Voor hun was het even koken voor de Wonne een topervaring. Dat heeft hen geïnspireerd.

37 Jaar heb je in het jongerenpastoraat gezeten! Heb je de jeugd zien veranderen en hoe dan?

De sociale media veranderen de jeugd. De saamhorigheid is minder geworden. De groepjes die ik nu bij elkaar heb zijn veel meer los zand. Jan Riesewijk uit Losser nam destijds als jongere bijvoorbeeld nog de hele klas mee. Dat werkte weer aanstekelijk voor anderen. Heel veel verenigingen en JP hebben daar tegenwoordig mee te maken. Dat de samenhang anders is geworden. Je geeft je

nu als individu op voor activiteiten. Niet meer met de hele klas. Het is wel een bewuste keuze. Dat is winst. Maar de groepsdynamiek die er vroeger was, is minder geworden. De kerk heeft door de tijd heen een negatief imago gekregen. Dat vind ik heel moeilijk. Daar heb ik mee moeten vechten. Als ik parochianen vroeg vrijwilliger te worden, kreeg ik soms terug: 'Hoe durf je het mij te vragen, want de kerk is in gebreke gebleven...!' Ik antwoordde dan: 'Maar we hebben toch een goed verhaal? Ben je zelf beschadigd? Dan kunnen we het erover hebben.' Maar mensen baseren zich op wat ze lezen in de krant. Dat is voor hen reden om af te haken.

Wat heeft de kerk in deze tijd jongeren nog te bieden?

Onlangs heeft koningin Maxima 'Mind us' opgericht. Ik las daarover. Aan de zijkant van het artikel stond, dat jongeren nu zelf zin moeten geven aan hun leven. Toen dacht ik: 'Wij kunnen als kerk helpen bij zingeving! Wij zijn daar toch goed in! We kunnen luisteren, meedenken, een spiegel voorhouden!' Die rol zou ik veel meer willen terugzien. Dat is ook de rol van het jongerenpastoraat geweest. Vaak gebeurde er op de stoep van de disco nog meer dan in de disco zelf! Maar we lopen er tegenaan, dat we de mensen niet meer hebben... We zien wat we te bieden hebben, maar we kunnen het niet meer omdat we de mensen niet meer hebben, die daarvoor geschoold zijn.

Je moet je werk, jouw mensen nu loslaten... Wat zou je ons mee willen geven..?

Iedereen zegt: 'We zitten in een golfbeweging. Het wordt ook weer anders'. Ik weet het niet. Wat ik wel weet. Omzien naar elkaar is de basis van alles. Je echt inleven in de ander. Let goed op elkaar. Kijk, waar je iets kunt doen voor de ander. Dat betaalt zich uit op een gegeven moment uit. Daar komt iets voor terug. Empathie is belangrijk! Stel jezelf de vraag: 'Hoe is dat voor die persoon?'. Toon solidariteit!

Als je het jongerenpastoraat in Bijbelse termen beschrijft. Bij welk verhaal kom je dan uit?

Het verhaal van de Emmausgangers (Lucas 24). Pastoraat is samen optrekken en er later achterkomen: 'Was dat niet...?'. Je bent op weg met elkaar. En er schuift iemand aan, die iets zinnigs zegt, waar je mee verder kunt... Pinksteren idem dito (Handelingen 2). De begeesting! Iemand die goed kan voetballen en dat uitstraalt. Het is ook theater, dat enthousiasmeert! Als je zelf de drive voelt om iets uit te dragen en uit te spreken en je durft dat! Die mensen van Pinksteren hebben het allemaal aangedurfd om de wereld in te gaan. Sommigen zijn er zelfs om gemarteld en vermoord. Maar ze hebben het wel gedaan!

Alle activiteiten, alle jaren dat het JP heeft bestaan, is dankzij al die mensen, die met mij meegewerkt hebben, programma's hebben gemaakt, democratisch hebben besloten wat we gingen doen. Het was een grote groep mensen op al die plekken, waar ik gewerkt heb. We hebben samen wat willen doen voor jongeren

in de kerk. Dankzij die groep, heb ik kunnen doen, wat ik heb gedaan. Dankjewel daarvoor! Het is bijzonder als ik aan al die mensen terugdenk. 'Die heeft nog meegedaan'. 'Daar heb ik de kinderen nog van gezien'. Mensen hebben hun kinderen aan het JP toevertrouwd. Dat is ook bijzonder! Dat kan mij ontroeren.

Het afscheid van Ans vindt plaats op vrijdag 30 juni in KBS 'de Wegwijzer' in Losser met een bij haar passend programma: een theateroptreden, een presentatie en een receptie. Opgave via secretariaat@mariavlucht.nl, 053-5361675 (maandag t/m vrijdag: 9.00 – 12.00 uur). Er is beperkte plaats.

Meditatief wandelen rond Denekamp vanuit klooster van 'De Zusters van Denekamp' te Noord Deurningen met een rondleiding in het klooster.

Het thema zal zijn 'Kom en Zie'

Op woensdagavond 5 juli 2023 wordt er weer meditatief gewandeld. Nu vanuit het Franciscushuis gelegen op het terrein van het klooster bij de 'Zusters van Denekamp' te Nrd. Deurningen.

Na de auto of fiets te hebben gestald op het parkeerterrein (volg hiervoor de borden "Parkeren Franciscushuis") tussen 18.15 en 18.30 uur. Uiterlijk 18.30 uur wandelen we zo'n 5 km door de bijzonder omgeving van het klooster, met af en toe enkele korte meditatieve momenten.

Na terugkomst, rond 19.45 uur, worden we verwend met koffie + iets lekkers, waarbij de zusters ons vertellen over hun kloosterleven. Daarna leiden ze ons rond in het klooster, de tuinen en de kapel. De deelname is gratis en na afloop wordt 'n vrije gift gevraagd ter bestrijding van de onkosten.

Iedereen is van harte welkom, ook wanneer u niet kerkelijk bent.
Opgave svp. per mail bij Marjan van Galen:
vangalenmarjan@gmail.com
Bij opgave per mail svp. ook even uw woonplaats vermelden.

De pastoraatgroep meldt

Ik was een paar weken geleden op een verjaardagsfeestje ergens in de Achterhoek. De gastheer was een wat oudere man, afkomstig uit het westen van het land. Ik raakte met hem in gesprek, eerst een beetje argwanend, de kat uit de boom kijkend. Hij was opener, directer, vertelde wat hij in zijn leven had gedaan, had meegemaakt, en hoe hij uiteindelijk in

het oosten van het land was terechtgekomen. Ik moest wennen aan zijn manier van praten, ik ben een tukker, niet zo direct, ik vond hem een beetje een praatjesmaker. Hij had een mooie woning, buitenaf, een grote garage, een grote mooie tuin, en een grote werkplaats. In die werkplaats was een grote muurschildering, een lange tekst. In het latijn. Ik kan een paar woordjes “Kerklatijn”: een credo, pater noster, voldoende om de tekst te herkennen als een Bijbeltekst. Op mijn “waarom?” antwoordde hij: “Dit is de kern van ons christelijk leven, hier gaat het om, dit is het belangrijkste.” En waarom in het latijn? “Omdat de mensen het dan thuis nog een keer opzoeken, ze het zelf nog een keer gaan lezen en dan in het Nederlands.” De betreffende tekst? **Matheus 6, vanaf vers 19** (het hele hoofdstuk mag ook hoor!)

Intussen is de “nieuwe” pastoraatsgroep druk bezig zich te oriënteren in de parochie: wie is wie, wie doet wat, wie zijn de contactpersonen, het onderhouden van contacten met de pastoraatsgroepen van Losser, Overdinkel en Lonneker, waar moeten we zijn met onze vragen, etc., etc. We houden contact met de locatieraad. Kennismaken met al die vrijwilligers die erg actief zijn op de achtergrond en die niet vermeld staan op het namenlijstje in de parochiekrant. Alles met de bezielende hulp van Carla Berbee. Na de zomervakantie hopen we met meer concrete plannen te komen waaronder weer een vrijwilligersavond rond de naamdag van onze kerk.

Fijne vakantie
Marijke Lammers

Ontwikkelingshulp aan Nederland?

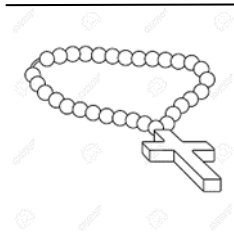
Ontwikkelingshulp, dat is toch geld voor armoedebestrijding overzee? Niet volgens de laatste cijfers. Daaruit blijkt dat een steeds groter deel van ons hulpbudget wordt gebruikt voor de opvang van

asielzoekers in eigen land. Zo is Nederland de grootste ontvanger van zijn eigen hulp. Nederland steekt het meeste ontwikkelingshulpgeld in Nederland! Wat blijkt namelijk? Nederland voldoet aan de internationale afspraak om 0,7 procent van zijn bruto nationaal product aan ontwikkelingssamenwerking uit te geven. Maar die cijfers geven een vertekend beeld, zeggen hulporganisaties. Bijna een kwart van het hulpbudget van 5,1 miljard euro is in Nederland gebleven om de opvang van asielzoekers te betalen.

Geld voor de allerarmsten gaat naar asielzoekers. Die rekening is met de laatste instroom van vluchtelingen behoorlijk opgelopen. Was het in 2012 nog 6 procent, inmiddels snoept de asielopvang 23 procent van het hulpbudget op. Dat is zoveel, dat we nu meer buitenlandse hulp binnen onze eigen grenzen uitgeven dan in

welk ontwikkelingsland ook. Ter vergelijking: bovenaan de top drie van ontwikkelingslanden die op Nederlandse hulp konden rekenen, prijken Ethiopië, Bangladesh en Zuid-Soedan. Ethiopië kreeg met 78 miljoen euro het meest. De 48 allerarmste landen ter wereld kregen samen 516 miljoen. Maar kijken we ook naar binnenlandse uitgaven, dan blijkt dat Nederland zelf het best wordt bedeed. Wij ontvingen 697 miljoen euro voor de opvang van asielzoekers. Een jaar later was dat 1,2 miljard. Niet zo gek ook, klinkt het vanuit de regering, de ongekende vluchtelingenstroom vraagt nu eenmaal om oplossingen en dan komt het ontwikkelingspotje goed van pas. In 2015 stonden er 58.000 asielzoekers op de stoep. Met 1,2 miljard euro zijn die geholpen aan huisvesting, voeding, gezondheidszorg en onderwijs voor kinderen. De opvang die je daarmee mogelijk maakt, zegt een Tweede Kamerlid van de VVD, 'is natuurlijk een directe vorm van armoedebestrijding.' 'Natuurlijk moeten we asielzoekers opvangen,' zegt een Tweede Kamerlid van de ChristenUnie, 'maar met de mega-instroom is de claim op het ontwikkelingsbudget te groot.' Het hulpgeld is volgens hem niet bedoeld om het Centraal Orgaan opvang asielzoekers mee te financieren, maar om armoede te bestrijden in landen waar de allerarmsten wonen. Nu heeft de regering plannen om nog meer ontwikkelingsgeld in Nederland te houden. Om over na te denken

MOV-Glanerbrug wenst u allen een fijne vakantie

Kralen van de Heiligste Rozenkrans

Een serie portretten van vrijwillig(st)ers die onze geloofsgemeenschap draaiende houden of hielden.

“Helemaal “eag’n” met de mensen.”

Ze wil alles achter de schermen doen en regelen, maar zet haar als-je-blijft niet in de schijnwerpers. Vandaar ook de aarzeling als we haar voor dit interview benaderen. Maar als we wijzen op haar lange staat van dienst als vrijwilliger binnen de parochie en op het belang van alle vrijwilligers die de gemeenschap draaiende houden, gaat ze alsnog overstag.

Op 27 januari 1946 wordt Marijke Hilgeholt in Enschede geboren als oudste van vier kinderen in een katholiek gezin, waarbinnen de kerk een wezenlijke rol speelt. Na haar middelbare schooltijd werkt ze twaalf jaar op de boekhouding van een bedrijf in Enschede. In 1971 trouwt Marijke met de rasechte Glanerbrugger Aloys Richters. Een huwelijk betekent in die tijd nog dat gehuwde vrouwen hun baan opzeggen en thuis blijven, maar omdat haar baas deze werkneemster graag wil houden blijft ze nog even. Via via komt de dan 25-jarige bij expeditiebedrijf Holland in Glanerbrug te werken en hier blijft ze vijf jaar totdat de kinderen geboren worden: Ingrid in 1976 en Erik in 1978. Dan wordt de baan bij Holland alsnog opgezegd en blijft Marijke thuis. Alhoewel thuis? De jonge moeder heeft

naast de zorg voor het eigen gezin en huishouding ook de mantelzorg voor zowel haar eigen ouders als haar schoonouders, zodat er weinig vrije tijd overblijft. Bovendien is Marijke ook nog eens het type dat ervan houdt om alles tip-top netjes te hebben; aan werk geen gebrek dus.

Desondanks zegt ze toch ja tegen Mariët Werger en Ciska Diepenveen als die haar vragen om mee te helpen de wekelijkse parochiekrant te typen. Och, dat klusje is een leuke bezigheid en zoveel tijd kost het nu ook weer niet, vertelt Marijke desgevraagd. Er wordt getypt op de pastorie en regelmatig steekt ook pastor Hendriksen zijn hoofd even om de deur:

“Ach ja, ...pastor Hendriksen. Dat was een hele leuke man! Hij kwam altijd even kijken als we aan het typen waren en dan bracht hij ook een kopje thee. Als we klaar waren met typen, dan ging het spul naar Wil Vonder, een collega van mij bij Holland, en die keek dan alles nog een keer heel goed na. Daarna ging het naar Gerard de Wals die het stencilde. Wanneer ik daarmee stopte? Dat weet ik niet meer precies, maar dat was in ieder geval toen er geen wekelijkse krant meer uitkwam.”

Maar daarmee houdt de bemoeienis van Marijke met de Parochiekrant bepaald nog niet op:

“Toen onze kinderen nog op de Gerardus zaten, heb ik de coördinatie van het oversteken over de Kerkstraat overgenomen van Ria Agten. Dat is zeker dertig jaar geleden. Ria vroeg toen of ik ook de bezorging van de Parochiekrant wilde overnemen van haar. Dat heb ik gedaan en dat doe ik nog steeds. In het begin bracht ik 55 kranten rond, nu nog 37 en allemaal hier in de buurt. Ik ga meestal 's avonds op pad om de kranten rond te brengen want dan kom je niet zoveel mensen tegen en ben je ook zo klaar. Ik denk dat ik het in 20 minuten tot een half uur kan redden. Omdat je het al zo lang doet, weet je precies waar je een krant in de bus moet stoppen; ik heb eigenlijk geen lijst nodig. Of het goed te doen is? Natuurlijk wel! Ik vind het leuk werk en je bent ook lekker even in de buitenlucht.”

Een andere klus die deze Kraal van de Rozenkrans verzet heeft, is het schoonmaken van de kerk. Marijke kijkt met heel veel plezier terug op al die jaren waarin ze met een groep dames eens in de 6 weken de kerk schoonmaakt:

“Pastor Alink vroeg mij zo'n jaar of 30 geleden of ik wilde meehelpen. Een groep oudere dames haakte af en ze zochten nieuwen voor de kerkschoonmaak. We begonnen 's maandagsmorgens om half negen en waren zeker tot half elf bezig. Dat was iedere keer een hele klus, hoor! De hele kerk werd gedweild, de banken namen we allemaal nat af, we stofften de beelden en de staties van de kruisweg af en dan waren er ook nog wel wat kleinere klussen die af en toe gedaan moesten worden. Het was iedere keer weer een beste klus, maar we hebben het altijd met veel plezier gedaan. We hadden een mooie groep, waarmee we ook een keer per jaar een middagje uit gingen op de fiets. Dat waren hartstikke mooie middagen! We regelden zelf wat te eten en te drinken voor onderweg en op het eindpunt was er dan een etentje. Vlak voor de corona zijn we gestopt met de groep. Dat had te

maken met de leeftijd en ook met de gezondheid van sommigen van onze groep. Ik denk dat ik dat werk zo'n 25 jaar heb gedaan. Met veel plezier, hoor! Maar dat heb ik al gezegd, toch?

Inderdaad, Marijke. De laatste klus waarvoor onze gesprekspartner zich nu al bijna 30 jaar inzet, is het werk binnen de groep ziekenbezoek. Zuster Leonie van de Poustiniagroep uit het Ariënshuis belt aan bij de familie Richters en vraagt of Marijke op geregelde tijden oudere en zieke parochianen wil gaan bezoeken. Waarom deze vrijwilligster ook hierop ja zegt?

“Ik vind het heel leuk om met oudere mensen om te gaan. Daar heb ik meer geduld mee dan met kinderen. Achteraf gezien had ik misschien beter kunnen gaan werken in de bejaardenzorg dan op een kantoor. Toen ik met het ziekenbezoek begon, kreeg ik een eigen wijk met mensen die ik mocht bezoeken. Dat is heel handig, want na een tijdje ken je iedereen precies en weet je wanneer er eentje wegvalt of waar je een keertje extra langs moet gaan. We hebben ook de communie bij mensen thuis gebracht. Was ook altijd heel bijzonder om te doen. Dan ging je rustig bij de mensen zitten, soms werd er gebeden en dan kregen ze de communie en bleef je nog voor een kop koffie of zo. Dat waren mooie momenten en ik krijg er nog kippenvel van als ik er aan terugdenk. De mensen waren altijd zo dankbaar als je bij hen kwam. Het geeft je zelf ook zo'n goed gevoel als je mensen blij kunt maken! Dan gloei je nog helemaal na als je thuis bent. Ik tenminste wel. Op het laatst werd je helemaal ook “eag'n” met de mensen. Je weet hoe hun kinderen heten, wanneer ze jarig zijn, waar ze blij van worden en waar ze verdriet over kunnen hebben. Ook die ziekenmiddagen zijn prachtig om mee te maken. Het is best veel werk in de voorbereiding, maar als je ziet hoe dankbaar die oudjes zijn,....geweldig! Het is heel mooi en heel dankbaar werk, dit ziekenbezoek, en we hebben het ook altijd gedaan met een hele mooie en fijne groep bezoeksters.”

Helaas zijn er door ziekte, ouderdom of overlijden veel bezoeksters afgevallen en bleven van de oorspronkelijke groep nog maar twee mensen over: Marijke Richters en Mariët Vloedveld, de coördinator van de groep, een vrouw waarvoor Marijke heel veel respect en bewondering heeft. Gelukkig hebben zich onlangs weer een paar nieuwe bezoeksters aangemeld, zodat dit goede werk door kan blijven gaan.

Het gezicht van onze gesprekspartner straalt als ze vertelt wat ze tijdens de huisbezoeken zoal heeft meegemaakt en vooral hoezeer zo'n bezoek is gewaardeerd. Deze waardering van de ouderen en zieken doet haar goed en is zeker een van de redenen waarom ze zich jarenlang heeft ingezet voor de parochie: die waardering. Ze vindt het ook fijn om iets voor anderen te kunnen doen en misschien is dat wel de allergrootste drijfveer geweest in al die jaren. Marijke verheelt niet dat ook het geloof voor haar belangrijk is in al die jaren van vrijwilligerswerk. We kunnen Marijke en Aloys Richters gerust scharen bij de groep van betrokken parochianen die de geloofsgemeenschap aan het hart gaat.

Marijke vertelt desgevraagd dat de verkoop van kerk en pastorie haar wel wat doet:

“Ik snap ook wel dat er iets moet gebeuren, maar ik vind het wel jammer dat de kerk dicht gaat. Het is te hopen dat het lukt om het Parochiehuis goed op te knappen, zodat we een plek houden om samen te komen in Glanerbrug. Want als ook die plek wegvalt,dan blijft er helemaal niets meer over!”

En dat zou een hard gelag zijn voor deze trouwe kerkgangers uit de Bentstraat die zeker als het mannenkoor zingt, in de kerk te vinden zijn. Of Marijke nog lang actief blijft als vrijwilliger kan ze niet aangeven. Ze heeft al vaker met de gedachte gespeeld om te stoppen als ziekenbezoekster om tijd voor iets anders te hebben. Tijd voor de hobby's bijvoorbeeld. Marijke mag graag samen met Aloys een fikse wandeling maken of een mooie fietstocht. Maar ook handwerken was en is nog steeds een liefhebberij, net als lezen. En als deze Kraal van de Rozenkrans zich dreigt te vervelen, dan zijn er altijd nog de vier kleinkinderen die het geweldig vinden als oma op bezoek komt.

Redactie.

Een bijzondere ontmoeting

Naast de verhalen van de katholieke hoogfeesten door het jaar heen, heeft mij o.a. het verhaal van de Emmaüsgangers altijd geïnspireerd. Een eindje lopen, met je verdriet, niets zeggen, toch samen. En dan een bijzondere ontmoeting: niet opgeven, **doorgaan?** !

Op de derde dag na het overlijden van Jezus waren Kleopas en Lucas te voet onderweg van Jeruzalem naar Emmaus. Ze waren verdrietig ze hadden geen zin om te praten. Een andere man haalde hen in. Hij opende het gesprek: “Ook in Jeruzalem geweest?” De twee hielden hun mond dicht. Nog een keer probeerde de andere man het: “Waarom zo droevig?” Toen antwoorde Kleopas: “Jezus was onze vriend, hij is opgepakt, veroordeeld en omgebracht. Zo gaat het altijd met mensen waarvan je denkt dat ze goed gaan doen”. De andere man weer: “Maar die Jezus, zou die willen dat jullie droevig bleven? Hebben jullie nu verder niets meer met hem te maken?”

Toen vertelde Lucas een paar ervaringen die ze hadden gehad toen Jezus nog bij hen was. Lucas vond het fijn om de herinnering op te halen en nodigde de andere man uit op het eten. De andere man: “Hij was dus een soort koning. als jullie geloven dat het kan wat hij je geleerd heeft, doe het dan ook zelf....” Ze aten

De Emmaüsgangers

Luk 24

brood en dronken wijn. Later namen Lucas en Kleopas afscheid van de andere man. Hij moest weer verder. Lucas en Kleopas waren ondersteboven van zijn goede raad en hadden nieuwe moed om terug te gaan naar hun vrienden in Jeruzalem. Wie was die andere man???

Met de vakantie voor de deur, wens ik iedereen bijzondere ontmoetingen toe, waarmee je weer door kunt gaan.

Ans te Lintelo

Vrijwilligersavond 1 september

Op vrijdagavond 1 september is de jaarlijkse vrijwilligersavond. Vanaf 19.45 uur zijn alle vrijwilligers met hun partners welkom in het parochiehuis voor een gezellige avond met een hap en een of meer drankjes. We steken om 20.30 uur de barbecue aan en daarna wordt het gewoon een lekkere ongedwongen avond met elkaar.

Voor de catering willen we graag weten op hoeveel mensen we kunnen rekenen. Wilt u daarom **vóór 27 augustus** bij het secretariaat van de parochie aangeven als u komt eventueel met uw partner?

We hopen op een grote opkomst, want iedere vrijwilliger (of je nou op het kerkhof werkt, in een koor zingt, parochiekranten bezorgt of nog iets anders doet) verdient een schouderklopje.

Namens de locatieraad,
Marcel Brueker, vrz.

Pastorale Weekwacht

03 – 09 juli	Pastor Rekveld	09 – 13 aug	Pastor Berbee
10 – 16 juli	Pastor Rekveld	14 – 20 aug	Pastor Rekveld
17 – 23 juli	Pastor Rekveld	21 – 27 aug	Pastoor Daggenvoorde
24 – 30 juli	Pastor Rekveld	28 – 03 sep	Pastor Rekveld
31 – 08 aug	Pastor Rekveld	04 – 10 sep	Pastor Berbee

Ramen vertellen verhalen

En verhalen vertellen doen ramen al eeuwenlang. De oudste bewaard gebleven gebrandschilderde kerkramen dateren van circa 1050. Maar vanaf de dertiende eeuw ontwikkelde de glasschilderkunst zich in een zeer hoog tempo; dit gebeurde vooral in de landen ten noorden van de Alpen, waarbij Franse kathedralen de kleurrijke toon aangaven en nog altijd aangeven. Niet alleen zorgden de steeds groter wordende afmetingen van de ramen voor het daglicht in de kerken, maar zij dienden ook om verhalen uit de bijbel te ‘vertellen’. Immers het grootste deel van de bevolking kon deze verhalen niet lezen.

Marjolijn van Delft

Het Nederlandse bezit aan middeleeuws gebrandschilderd glas is ten opzichte van andere Europese landen beperkt. In de loop van de zestiende eeuw werden veel kostbare kerkramen vernield tijdens oorlogen en godsdiensttwisten en verminderde geleidelijk de belangstelling voor de glasschilderkunst. Aan het eind van de achttiende eeuw waren er bijna geen glazeniers meer te vinden. Er resten slechts enkele kerken met glas uit de zestiende en verder een redelijk aantal uit de zeventiende en achttiende eeuw, maar deze ramen waren beduidend minder van kwaliteit. Met name het toenemend gebruik van emailverf was daarvan een oorzaak. Hoewel de glasschilder nu, zonder het gebruik van lood strips, in staat was gedetailleerdere voorstellingen op het glas te schilderen, gaf de emailverf een veel minder intensief kleureffect. Bovendien was het nadeel dat de verf snel afbladderde en daarmee de voorstelling onherkenbaar werd. Beschadigde kerkramen werden daarom dichtgemaakt met gewoon vensterglas en bijgeschilderd met olieverf.

Een bijzonder eigentijds kunstwerk in glas bevindt zich sinds 2021 in de Grote of Sint-Laurenskerk in Rotterdam, kortweg Laurens(kerk) genoemd. Dit gotische gebouw (ca. 1450) is na het bombardement in de Tweede Wereldoorlog het enige overblijfsel van het middeleeuwse Rotterdamse stadscentrum. De kerk is gewijd aan Laurentius van Rome, patroon van Rotterdam. Op initiatief van het bestuur van de Laurenskerk is in één van de zuidelijke kapellen een imposante nieuwe aanwinst geplaatst: een gebrandschilderd herdenkingsraam met een afmeting van 3.50 bij 9 meter. De donatie voor het raam is een bijzondere gift van de leden van 't Stockpaert om de stad, waar zij hun studententijd doorbrachten, hiermee te verfraaien. Het raam heeft de titel 'Vrede en Verzoening' en verwijst naar de bombardementen op Rotterdam (1940), Coventry (1940) en Dresden (1945), maar ook naar de daarop volgende vrede. Het moest een voorstelling worden van de verwoestende bombardementen op de drie genoemde steden, plaatsen waar gewone mensen woonden, met gewone levens, die van het éne moment op het andere veranderden in de hel op aarde. De verwoestingen van de steden en het leven van onschuldige burgers is wat deze drie zustersteden altijd zal verbinden. Dit is ook de reden dat ze gezusterlijk een plaats hebben gekregen in dit raam.

Terug denken aan ...?

Soms, beste medeparochianen, denk ik terug aan de tijden van pastoor Egberts. Zeker nu de kerk en de pastorie waarin hij van 1962 tot 1974 verbleef en het Woord verkondigde op het punt staan in de verkoop te gaan. Wat zou hij, dat driftige mannetje dat soms met

brede gebaren zijn woorden kracht bijzette, van de huidige ontwikkelingen hebben gevonden? Misschien zou hij met de kracht van het woord mensen oproepen om meer te geven en vaker naar de kerk te komen. Misschien zou hij met zijn hond Bruno aan de lijn bij de mensen thuis langs gaan om zo vrijwilligers en geld te werven. In ieder geval zou hij met al zijn mogelijkheden proberen om de parochie levend en levendig te houden. Of het uiteindelijk resultaat zou hebben gehad, valt te betwijfelen. Zelfs deze kleine kanjer zou het tij niet hebben kunnen keren.

De ontkerkelijking vreet zich door de samenleving heen en laat, hoe je hierover ook denkt, een gat achter. Het gemeenschapsgevoel verdwijnt uit de samenleving en daarmee ook het verenigingsleven in algemene zin van het woord.

Verenigingen verdwijnen. Vrijwilligers zijn nauwelijks nog te vinden. De samenleving wordt individualistischer en ook valser nu politici dagelijks bedreigingen in hun digitale post vinden en soms zelfs beveiliging nodig hebben. Nu hulpverleners naar het leven wordt gestaan. Nu scheldwoorden op facebook, twitter en meer van die media over en weer vliegen. Egberts zou er fel stelling tegen hebben genomen, denk ik.

Maar misschien had die oude pastoor wel een hele diepe kuil gegraven achter de pastorie uit opgekropte boosheid of wellicht onmacht, zoals hij dit wel vaker deed.

Om daarna dan leunend op de schop te bedenken dat het allemaal niet veel uitmaakt wat je doet en dat ook hij niet tegen de stroom kon oproeien. En vermoeid op de bult zand zittend wachten tot huisgenoot Jo Hendriks een kopje koffie voor meneer pastoor kwam brengen en dan zou het tweetal stilzwijgend (en hoofdschuddend) de huidige ontwikkelingen overdenken.

Ach,...misschien is het maar goed voor de beste man dat hij deze jaren niet meer hoeft mee te maken.

Tot zover,
Japie.

*Alle medewerkers, bezorgers en de redactie
wensen u allen een fijne vakantie tijd toe.
Neem uw rust, laad jezelf weer op en geniet
van elkaar.*

Parochie-informatie en contactadressen

Pastorie:

Kerkstraat 14, 7532 AT Glanerbrug, tel. 4611232
secretariaatlv@ziggo.nl

Secretariaat geopend op maandag,
woensdag & vrijdag van 09.00-11.00 uur

Locatieraad:

Bankrek. NL30 RABO 0130 3042 71

t.n.v. R.K. Parochie Maria Vlucht

Voorzitter: Marcel Brueker (tel. 4613746)

marceltruus@ziggo.nl

Leden: Lenie Kloppers (tel. 4617885),

Henk vd Meer (tel. 4611072) en Yvonne Weber
(tel. 06-23751731)

Kerkbijdragen:

Bankrek. NL86 RABO 0130 3749 46

t.n.v. R.K. Parochie Maria Vlucht

Centraal Secretariaat Maria Vlucht:

Gronausestraat 4, 7581 CG Losser, 053-5361675

Geopend ma t/m vr van 9.00 tot 12.00 uur

E-mail: secretariaat@mariavlucht.nl

website: www.mariavlucht.nl

Bestuur Maria Vlucht:

Voorzitter: pastoor Paul Daggenvoorde

Wvd.vr.: Jan Olde Heuvel. Leden: Ton Melcherts
(secr.), Jeroen Renard (penningm.), twee vacatures.

Parochiehuys:

Beheerder: Cor Kwakman (tel. 06-10657565)

Kerkstraat 18 - tel. 4611863

Parochiekrant:

Redactie / copy: J. Kwakman

Demeterlaan 37, tel. 4613853 of

Parochiekrant.glanerbrug@gmail.com

Bankrek. NL32 RABO 0337 3542 27, fin. bijdragen

ook mogelijk via secretariaat

R.K. Basisscholen:

"De Troubadour", Sonatestraat 44a, tel. 4611691

"St. Gerardus", Kerkstraat 155, tel. 4611667

Herenkoor:

M.v/d Straat, tel.4611618 (na 18:00 u)

Bgg H. Kloppers, tel. 4617885

M.O.V./I.K.V.

Marijke Lammers

tel.06-34087927

marijkelammers@live.nl

Jongerenpastoraat:

Ans te Lintelo, tel. 06-30958689

Lourdeswerk:

Centraal Secretariaat Maria Vlucht

Kinderpastoraat:

Carla Meekes, tel. 4615630

Verliezen verwerken:

tel. 4611232

Vincentiusver. Glanerbrug:

Secr.: Brinkstraat 35, 7512 EB, Enschede,

06-40193758,vincentiusglanerbrug@outlook.com

Dameskoor

Via locatie secretariaat Kerkstraat 14

Begraafplaats Glanerbrug:

Benno Masselink, tel. 06 23902831

rkbegraafplaats-glanerbrug@mariavlucht.nl

Bankrek. NL 56 RABO 0168 7942 76

Leden Pastoraatsgroep:

Leden: Marijke Lammers, 06-3408792 en

Bert Jannink, tel. 06-47165491

(bert.jannink@outlook.com)

Misdienaars:

Miranda Gouma, misdienaars@live.nl

Ziekenbezoeksters:

Mevr. M. Vloedveld, tel. 4612291

Kath. Vrouwengilde Glanerbrug

Voorzitter: Frouwke Velthuis

Ouverturestraat 113, tel. 4615387

Contactgegevens pastoraal team

- Pastoor Paul Daggenvoorde, p.daggenvoorde@rkzuidoosttwente.nl; 06-39170407;
- Parochievicaris Willy Rekveid, w.rekveid@rkzuidoosttwente.nl, tel. 06-20874866;
- Pastoraal werker Frank de Heus, f.deheus@rkzuidoosttwente.nl, tel. 06-30098833;
- Pastoraal werkster Carla Berbee, c.berbee@rkzuidoosttwente.nl, tel 06-41252558;
- Jongerenwerker, Ans.telintelo@mariavlucht.nl, 06-30958689.